

32004R0040

10.1.2004

DZIENNIK URZĘDOWY UNII EUROPEJSKIEJ

L 6/17

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 40/2004**z dnia 9 stycznia 2004 r.****w sprawie dowodu zakończenia formalności celnych przy przywozie cukru do państw trzecich,
przewidzianego w art. 16 rozporządzenia (WE) nr 800/1999**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru⁽¹⁾ a w szczególności jego art. 27 ust. 11 pierwszy akapit zdanie drugie tiret drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 27 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 stanowi, że refundacje wywozowe w sektorze cukru mogą się zmieniać w zależności od miejsca przeznaczenia, jeśli sytuacja na rynku światowym lub ściśle określone wymogi niektórych rynków czynią to koniecznym.
- (2) Artykuł 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1290/2003 z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie stałego zaproszenia do przetargu w celu określenia opłat oraz/lub refundacji wywozowych dla cukru białego na rok gospodarczy 2003/2004⁽²⁾ przewiduje to rozróżnienie poprzez wykluczenie określonych miejsc przeznaczenia. Ponadto, dwumiesięczne lub miesięczne, stosownie do przypadku, ustalanie refundacji wywozowych dla cukru białego, cukru surowego bez późniejszego przetwarzania go, syropów i innych produktów w sektorze cukru zgodnie z art. 28 i 30 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 wyklucza te miejsca przeznaczenia.
- (3) Artykuł 27 ust. 11 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 stanowi, że refundacje będą wypłacane za okazaniem dowodu wywozu produktów ze Wspólnoty oraz że, w przypadku zróżnicowanej stawki refundacji, produkty dotarły na miejsce przeznaczenia wskazanego na pozwoleniu lub innego miejsca, dla którego ustalono refundację.
- (4) Artykuł 16 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/1999 z 15 kwietnia 1999 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych⁽³⁾ wymienia różne rodzaje dokumentów, które mogą służyć jako dowód zakończenia formalności celnych w krajach trzecich, w przypadku gdy wysokość stawki refundacji różnicowana jest w zależności od miejsca przeznaczenia. Na podstawie tego artykułu Komisja może postanowić w niektórych szczególnych przypadkach, że dowód, o którym mowa

w powyższym artykule, może być uznany za przedstawiony w postaci szczególnego dokumentu lub w jakikolwiek inny sposób.

- (5) W sektorze cukru operacje wywozu przeprowadzane są na podstawie umów zdefiniowanych jako „Franco statek” na londyńskiej giełdzie transakcji finansowych. W konsekwencji, nabywcy akceptują na etapie „Franco statek” wszystkie zobowiązania umowne, w tym dowód zakończenia formalności celnych, nie będąc bezpośrednim beneficjentem refundacji, do której dowód ten nadaje prawo. Otrzymanie ważnego dowodu na wszystkie wywożone ilości może pociągać za sobą poważne trudności administracyjne w niektórych państwach, a to z kolei może znacznie opóźnić lub uniemożliwić wypłacanie refundacji dla wszystkich rzeczywście wywożonych ilości.
- (6) Mając na względzie wpływ na równowagę rynku, jaki mogą mieć te administracyjne trudności, należy ustanowić alternatywne dowody dla miejsc przeznaczenia, zapewniające niezbędne gwarancje.
- (7) Okres stosowania tego odstępstwa powinien zostać ograniczony.
- (8) Napotkane trudności są rezultatem zawieszenia od 8 marca 2003 r. refundacji wywozowych do krajów położonych na zachodnich Bałkanach. W tych okolicznościach, aby przestrzegać zasady niedyskryminacji między podmiotami gospodarczymi Wspólnoty oraz aby chronić zasadę równego traktowania, niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do wszystkich sytuacji, które zaistniały od dnia 8 marca 2003 r.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. W przypadku wywozu dokonywanego zgodnie z art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, dla którego eksporter nie jest w stanie dostarczyć dowodu, o którym mowa w art. 16 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 800/1999, w drodze odstępstwa od powyższego artykułu, produkty są uważane za przywiezione do krajów trzecich za okazaniem następujących trzech dokumentów:

- a) kopii dokumentu transportu;

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1; Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2196/2003 (Dz.U. L 328 z 17.12.2003, str. 17).

⁽²⁾ Dz.U. L 181 z 19.7.2003, str. 7; Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2126/2003 (Dz.U. L 319 z 4.12.2003, str. 4).

⁽³⁾ Dz.U. L 102 z 17.4.1999, str.11; rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2083/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 23).

- b) oświadczenia, że produkt został rozładowany, wydanego bądź przez władze kraju trzeciego, bądź przez władze jednego z Państw Członkowskich ustanowione w kraju przeznaczenia, bądź przez międzynarodową agencję kontrolującą zatwierdzoną w art. 16 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 800/1999, potwierdzającego, że produkt opuścił miejsce rozładowania lub że zgodnie z wiedzą władz lub agencji wystawiających oświadczenie produkt nie był następnie ponownie załadowany w celu ponownego wywozu;
- c) dokument bankowy wystawiony przez zatwierdzonych pośredników ustanowionych przez Wspólnotę potwierdzający, że wpłata odpowiadająca wywozowi, o którym mowa, została wpłacona na konto eksportera, lub dowód takiej wpłaty.

2. Państwa Członkowskie weryfikują poprawne stosowanie art. 20 rozporządzenia (WE) nr 800/1999 w świetle przepisów ust. 1.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się dla wywozu dokonywanego po dniu 8 marca 2003 r. i stosuje się je do dnia 31 grudnia 2004 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 stycznia 2004 r.

W imieniu Komisji
Franz FISCHLER
Członek Komisji
